

omtale den foreliggende Lov. Jeg indrømmer, at 12,5 kan jeg meget godt gaa ind paa, og det udtalte jeg ogsaa ifjor, men den ifjor forelagte Lov indeholdt netop Satsen Mustovados. Det var altsaa, som jeg før udtalte, netop det væsentlige Punkt, hvori Loven, som kom fra det Udvalg, hvoraf min ærede Sidemand var Medlem, skjelner sig fra det foreliggende Lovforslag. Jeg har ikke troet at burde lade dette staa uimodsagt et eneste Dieblif.

Finantsministeren (Strup): Det ærede Medlem, der nu satte sig, minde om, at det Lovforslag angaaende Sukkertold, som dette Thing i forrige Samling var villigt til at gaa ind paa, havde beholdt den særlige Position for Mustovados. Jeg finder mig foranlediget til at minde om, at det Lovforslag, der blev forelagt i forrige Samling, jo netop var foranlediget ved, at man i den sidste Time vilde gjøre et Forsøg paa at opretholde denne Forskjel mellem Beskatningen paa Mustovados-Sukkere og andre Sukkere af samme Farve, et Forsøg, der imidlertid mislykkedes. Denne Forskjel mellem Beskatning paa Mustovados-Sukkere og andre Sukkere er jo ikke gammel, den hidrører fra Loven af 1871, ved hvilken den blev indført paa en kortere Tid, der senere blev forlænget, men det sidste Forsøg paa en yderligere Forlængelse mislykkedes. Vi ere nu altsaa, hvad Sukkertolden angaar, vendte tilbage til de gamle Bestemmelser i Toldloven af 1864. Jeg tror, at det vilde være noget uheldigt, om man nu atter vilde gaade tilbage til den særlige Beskatning af Mustovados-Sukker, allerede af den Grund, at det Forsøg, man havde gjort paa at opretholde Forskjellen, er mislykket, og at der nu i det Mindste i et helt Aar har været en Sukkerbeskatning, som ikke har taget Hensyn til Forskjellen mellem Mustovados-Sukker og andre Sukkere; men der er jo ogsaa andre Grunde, af hvilke jeg vilde modsætte mig et Forslag om paany at indføre denne Forskjel, hvis den her skulde blive foreslaaet. Jeg vilde først paany gjøre gjældende, hvad der jo blev fremhævet i forrige Samling, at det er vanskeligt for Toldbestyrelsen at skjelne mellem Mustovados-Sukker og andre Sukkere. Jeg tror, at det, i det Mindste til en vis Grad, blev indrømmet endog af det ærede Medlem, som ønskede at se Forskjellen igjen indført, at der var en saadan Vanskelighed tilstede, idet han udtalte, at det ikke var for meget, om man skulde opdrage og holde en hel Stab af Folk, der vare særlig indøvede i at kunne skjelne mellem Mustovados-Sukker og andre Sukkere, idet Sukker giver en saa klækelig Statsindtægt; det var efter hans Mening slet ikke for meget at forlange, at man særlig opdug og underholdt en saadan Stamme af særlige Sukkerfmagere. Jeg tvivler imidlertid om, at det ærede Medlem vil faae Flertallet her i Salen paa sin Side i denne Henseende. Der

er fremhævet, at, om man end ikke skulde Bestindien denne Begunstigelse for Mustovados-Sukker, kunde man dog nok gjøre denne Forskjel af Hensyn til Bestindien som væsentlig Producent af den nævnte Vare, men det er vistnok det ærede Medlem bekendt, at naar man efterser, i hvilket Forhold denne Vare i de Aar, hvor den særlige Beskyttelse paa Mustovados-Sukker har bestaaet, er indkommet fra Bestindien og fra andre Pladser, saa kommer Beskyttelsen langt mere til at staa som en Beskyttelse af fremmede Sukkere end af Sukker, produceret i vore egne Kolonier. Ogsaa dette forekommer mig at være en ret god Grund til ikke at fortsætte det System, man kom ind paa i 1871, at skjelne mellem Mustovados-Sukker og andre Sukkere af samme Farve.

Jeg kan ikke Andet end være det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (B. Petersen) meget takkyldig for hans fulde Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem benyttede Leiligheden til at beklage sig over, at man, dengang man vedtog Loven om Beskatning af her i Indlandet produceret Roesukker, ikke tog tilstrækkelig Hensyn til, at det var en ny Industri, som skulde komme tilveie, og at denne i de første Aar vilde have Vanskelighed med at kæmpe sig igennem. Det ærede Medlem indrømmede vel, at man her ved Produktion af indenlandsk Sukker strax vilde kunne gjøre Brug af Alt, hvad man i Udlandet gjennem en lang Udvikling havde lært med Hensyn til Fabrikationen, men det ærede Medlem fremførte derimod, at der til denne Produktion som til enhver anden blandt Andet hørte et godt Produkt, og at der skulde ikke ringe Tid til, førend man fik formaaet Jordbrugerne til at producere dette Raastof i tilstrækkelig Kvantitet, og at altsaa en Moderation i Afgiften i Løbet af de første Aar vilde være forsvaerlig af Hensyn til den Vanskelighed, Sukkerfabrikanterne strax i Begyndelsen havde ved at skaffe sig det fulde Kvantum Raastof. Skjøndt denne Beflagelse efter det ærede Medlems Slutningsudtalelse ikke vil faae nogen praktisk Betydning, kan jeg ikke andet end gjøre opmærksom paa, at man da ogsaa kan se Sagen fra en anden Side, at det dog ogsaa kan stille sig saaledes, at der kan være noget Betænkeligt ved særlige Begunstigelser, selv om de kun ere midlertidige, for at bringe en ny Industri tilveie i et Land, en Industri, som fordrer, at meget betydelige Kapitaler skulle bindes i den, idet der jo er en ikke ubetydelig Fare for, at det i Tidernes Løb vil vise sig, at denne Industri ikke kan bestaa uden Beskyttelse, og at man saa kun vil have Valget imellem enten at fortsætte med denne Beskyttelse, som man i Diebliffet kun tænkte sig som midlertidig, eller ogsaa at tilintetgjøre de betydelige Verdie, der ere anbragte for at bringe denne Industri tilveie. Ganske anderledes forholder det sig, naar Spørgsmaalet er om, hvorvidt man skal holde sin Haand over en allerede